

תת"ע 1005/07/17 - מדינת ישראל נגד יוסף אברהם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1005-07-17 מדינת ישראל נ' יוסף אברהם

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד

הנאשמים:
יוסף אברהם
ע"י עו"ד דניאל מרוז

החלטה

בסיפת בקשה זו עותר הנאשם לחייב את התביעה להמציא "את הוראת התקנה ברשומות המקימה את התמורור עצור שבאישום יחד עם הודעה כזאת למבקש". עוד עותר הנאשם לקבוע כי ככל שאין "רישום כזה ברשומות" יבוטל דיון ההוכחות שנקבע.

חוששני כי בקשה זו הופכת את היוצרות. ככלל מוטל על התביעה הנטל לשכנע את בית המשפט במידת ההוכחה הנדרשת כי הנאשם עבר את העבירה. נטל זה הוא קבוע ואינו משתנה. כפועל יוצא מנטל השכנוע (הנטל המהותי) נושאת התביעה ברגיל גם בנטל הטקטי (נטל הבאת הראיות). עם זאת, ובכל הנוגע להוכחת טענה כי תמורור מסוים הוצב, נקבע או סומן שלא כדין עובר הנטל הטקטי לנאשם לבסס טענה זו בראיות. לא התביעה היא הנדרשת להציג ראיות לחוקיות הצבתו, סימונו או קביעתו של התמורור הנדון. כך, קובעת תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה: "עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמורור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמורור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין". (הדגשה אינה במקור). לעניין תקנה זו נקבע כי "נאשם במשפט פלילי בעבירת "אחריות קפידה" כבמקרה שבפנינו כאשר עסקין בעבירת תמורור, מוטל נטל כבד ביותר. עליו לסתור את חזקת תקינות המנהל. על הנאשם להוכיח (בבחינת "נטל הראיה") כי התמורור "הוצב, סומן או נקבע שלא כדין". (עפ"ת (ת"א) 34235-08-17 רזנברג נ' מדינת ישראל). לאור האמור, אין כל יסוד לחייב את התביעה להמציא ראיה להוכחת חוקיות התמורור. הנאשם הוא הנדרש להוכיח את אי חוקיותו.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.